

Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΓΚΑΪΡΙΝΓΚ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

(Η πολυτάραχη ζωή της μεγαλύτερης, μετά τον Χίτλερ, προσωπικότητας της συγχρόνου Γερμανίας)

ΜΙΑ νύχτα, πρό ενός περίπου έτους, οι ξένοι που μένουν στο Βερολίνο, μ' έκπληξι τους είδαν να σβύνουν ξαφνικά όλα τα φώτα και την απέραντη μεγαλούπολη να βυθίζεται στο πιο απόλυτο σκοτάδι. Δεν άργησαν ωστόσο να μάθουν ότι επρόκειτο περί γυμνασίων άμυνας έναντιον έναερίου επιδρομής.

Με τα πρώτα σφυρίγματα των σειρήνων που ανήγγειλαν την προσέγγισι των έχθρικών αεροπλάνων, όλη η ζωή και η κίνησι σταμάτησαν δια μιās και η πόλις άδειασε ως δια μαγείας. Οι διαβάτες, οι επιβάτες των τράμ, όσοι κυκλοφορούσαν με αυτοκίνητα, άφησαν τα όχηματά τους και χάθηκαν κυριολεκτικώς, χωρίς κανείς να ξέρη τί ακριβώς απόγιναν. Συγχρόνως πυροσθέστες και νοσοκόμοι έκαναν την εμφάνισί τους. Οι πρώτοι, φορώντας άφλεκτα ρούχα, άφωσιώθηκαν άμέσως στην κατάσβεσι των φανταστικών πυρκαϊών που είχαν προκαλέσει δήθεν τα αεροπλάνα και τις οποίες ύπεδείκνυαν βεγγαλικά φώτα τοποθετημένα σε διάφορα σημεία της πόλεως.

Οι νοσοκόμοι επίσης έσπευδαν να παράσχουν τις πρώτες βοήθειες στους πληγωμένους που τους παρίσταναν διάφοροι κομπάρσοι.

Έντωμεταξύ ο ούρανός αντηχούσε από τον έκκωφαντικό βομβο των μοτέρ και μιὰ μοίρα αποτελούμενη από είκοσιδύο βομβαρδιστικά αεροπλάνα με τρεις κινητήρες το καθένα, άκολουθουμένη κι' από μιὰ δεύτερη μοίρα από είκοσι ένα αεροπλάνα με δυο κινητήρες, πετούσε πάνω από τη γερμανική πρωτεύουσα.

Μα το σπουδαίο γεγονός της θραδυās εκείνης δεν ήταν τα γυμνάσια. Ήταν η ξαφνική αποκάλυψις ότι η Γερμανία είχε αεροπορική δύναμη, την οποία κανείς δεν ύποψιαζόταν και της οποίας η δημιουργία ώφειλετο στον ύπουργό της αεροπορίας στρατηγό Γκαϊρινγκ. Ο Γκαϊρινγκ μάλιστα δεν έδυσκολεύτηκε καθόλου να δηλώση τότε ότι αυτές η δυο μοίρες δεν αποτελούσαν παρά ένα ελάχιστο μέρος της έθνικης αεροπορίας της Γερμανίας. Έτσι η Γερμανία άπεκάλυπτε το παιγνίδι της κι' έθετε την Εύρώπη πρό ενός τετελεσμένου γεγονότος, παραβιάζοντας για μιὰ ακόμα φορά τη Συνθήκη των Βερσαλλιών...

Τό άλλο θράδυ μάλιστα, ο Γκαϊρινγκ, για να πανηγυρίσι το γεγονός αυτό, έδινε έναν μεγάλο χορό στο σπίτι του.

Δεν άποτελεί μυστήριο για κανένα ότι το γόητρο και η δύναμις του Χίτλερ — αντιθέτως προς τον Μουσσολίνι — στηρίζεται πρό πάντων στην επιδεξιότητα, με την οποία μανουβράρει τους οπαδούς του. Και ο κυριώτερος συνεργάτης του στην εργασία του, το δεξί του χέρι είναι ο Γκαϊρινγκ.

Ο Χέρμαν Βίλχελμ Γκαϊρινγκ γεννήθηκε το 1893 στη Βαυαρία από μιὰ παληά άρχοντική οικογένεια. Από μικρό παιδί, έδειξε πάντοτε τη μεγαλύτερη άδιαφορία προς τους κινδύνους. Συχνά, πολύ συχνά μάλιστα, άνησυχούσε την οικογένειά του με τις τολμηρές έκδρομές του στα βουνά και με τις άλλες τρέλλες του.

Από πολύ ένωρίς έδειξε μεγάλη κλίσι προς την στρατιωτική σταδιοδρομία και ο μεγάλος πόλεμος, που τον θρήκε σε ηλικία είκοσι χρόνων, του έδωσε κάθε εύκαιρία να διακριθί.

Έγινε τότε άξιωματικός κι' έδειξε σε πολλές περιστάσεις το θάρρος του και την άνδρεία του.

Μιὰ μέρα που τον είχαν στείλει επί κεφαλής μιās έφίππου περιπόλου να κάνη άναγνώρισι στην Άλσατία, αντίθετα προς τις διαταγές που είχε λάθει, προχώρησε μπροστά και κυρίευσε ένα γαλλικό χωριό.

Μα έπειδή κατά τον πόλεμο, το ίππικό δεν έπαιζε μεγάλο ρόλο, ο Γκαϊρινγκ έπληξε και ζήτησε να μετατεθί στην αεροπορία.

Η έγκρισις όμως της μεταθέσεώς του άργούσε νάρθη και έπειδή ο Γκαϊρινγκ δεν μπορούσε να περιμένη, πήγε μιὰ μέρα, χωρίς καμ-

μιὰ διαταγή, το αεροπλάνο ενός συναδέλφου του κι' έπήγε και έρριξε βόμβες στα γαλλικά χαρακώματα. Οι άνώτεροί του τον φυλάκισαν τότε, άφου προηγουμένως τον συνεχάρησαν. Αυτός όμως το έσκασε από τη φυλακή του και πήγε αυτόκλητος και κατατάχθηκε στην περίφημη μοίρα του θανάτου του θρυλικού Ριτχόφεν. Έτσι έδημιούργησε ένα τετελεσμένο γεγονός για τους άνωτέρους του, οι όποιοι δεν του έφεραν πειά καμμιὰ άντίρρσι.

Ως αεροπόρος, ο Γκαϊρινγκ διακρίθηκε γρήγορα μεταξύ των συναδέλφων του για την τόλμη του και την επιδεξιότητά του, έλαβε μέρος σε πολλές έναέριες μάχες στις οποίες άνεδείχθη πάντοτε νικητής ως την ήμέρα που τον έτραυμάτισε και τον κατέρριψε ένας Γάλλος αεροπόρος. Ο Κρόμπριτζ ο ίδιος του άπένειμε τότε τον Σιδηρούν Σταυρό για τα τόσα κατορθώματά του κι' άργότερα ο Κάιζερ του έδωσε και το παράσημο της Άξίας που είναι το άνώτερο στρατιωτικό παράσημο της Γερμανίας.

Μετά την άνακωχή, ο Γκαϊρινγκ ύπεδείχθη για να πάη να παραδώσει στους Γάλλους το αεροπορικό ύλικό της μοίρας του. Μα αυτός, όπως πάντα, αντί να εκτελέσει τις διαταγές, που είχε λάθει με τη συνενοχή μερικών αεροπόρων που ήταν υπό τας διαταγές του, ώδήγησε τα αεροπλάνα του στην άλλη άκρη της Γερμανίας κι' εκεί τα έξασφάλισε.

Όταν έγινε η άποστράτευσις, ο Γκαϊρινγκ κατατάχθηκε προσωρινώς στην έμπορική αεροπορία, δέχθηκε τη θέσι διευθυντού μιās εταιρίας στη Σουηδία, όπου και παντρεύτηκε έξ έρωτος με μιὰ κόρη της άριστοκρατίας.

Στην αρχή, κράτησε έχθρική στάσι άπέναντι του Χίτλερ, τον όποιο καλούσε «φανατισμένο» και «φλύαρο». Μα άλλαξε γνώμη όταν άκουσε τον μέλλοντα «Φύρερ» της Γερμανίας να μιλά σε μιὰ συγκέντρωσι των έθνικοσοσιαλιστών κι' ένεγράφη στο κόμμα του, όπου άπέκτησε πολύ γρήγορα μιὰ έξέχουσα θέσι.

Πολύ ισχυρίζονται ότι το άποτυχόν πραξικόπημα που έκαναν στα 1923 οι έθνικοσοσιαλιστάι για να καταλάβουν την αρχή ήταν έργο του Γκαϊρινγκ και ότι πρέπει να συγκαταλεχθί κι' αυτό μεταξύ των «τετελεσμένων γεγονότων», μπροστά στα όποια φέρνει κάθε τόσο άντιμέτωπη την Εύρώπη.

Ο Γκαϊρινγκ πληγώθηκε σε μιὰ από τις συμπλοκές που έπακολούθησαν μετά το πραξικόπημα, μα χάρις στην άφοσίωσι της συζύγου του και στη συνδρομή μερικών φίλων του, κατώρθωσε ν' άποφύγη την σύλληψι και να δραπετεύση στην Αυστρία, όπου έφτασε έπειτ' από άναρίθμητες περιπέτειες και ένα επικίνδυνο ταξίδι στα βουνά.

Όλες όμως αυτές η συγκινήσεις εκλόνισαν σοβαρά την υγεία της κ. Γκαϊρινγκ ως ότου τέλος πέθανε στα 1932.

Όταν ο Χίτλερ, στα 1933, έγινε καγκελλάριος άποφάσισε να διαλύση τη Βουλή και να προκηρύξη νέες έκλογές. Έξαφνα όμως έξερράγη τότε η περίφημη πυρκαϊά του Ράιχσταγ, της οποίας τα αίτια δεν εξακριβώθηκαν ακόμα... Μα, κατά την γνώμη πολλών, η πυρκαϊά αυτή ήταν έργο του Γκαϊρινγκ, ο όποιος για μιὰ φορά, ακόμα, θέλησε να δημιουργήση ένα «τετελεσμένο γεγονός» εις θάρος του κομμουνισμού. Πραγματικά δε η χιτλερική Γερμανία κατηγόρησε τους κομμουνιστάς ως έμπρηστάς του Ράιχσταγ, κι' έπωφελήθηκε της εύκαιρίας για να τους θέση εκτός νόμου.

Ο στρατηγός Γκαϊρινγκ, ο όποιος είναι σήμερα πρόεδρος του Ράιχσταγ, πρωθυπουργός της Πρωσίας, ύπουργός της Άεροπορίας, γενικός επιθεωρητής των δασών, των λουτροπόλεων και του κυνηγιού, αγαπάει πολύ τους τίτλους που κολακεύουν πολύ την ματαιοδοξία του.

Θέλει να θαμπώνη όλους γύρω του και αυ-

(Συνέχεια στη σελίδα 45),

Ο Γκαϊρινγκ

Ο ΜΥΣΣΕ ΚΑΙ ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

(Συνέχεια έκ της σελίδος 21)

αυτή με την απελπισία μέσα στην ψυχή του, με τη θέλησή του καταρρακωμένη, ανίκανος να άμυνθῇ κατά τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ του. Κι' ἔγραφε στίχους, ἀπεθυνόμενος πρὸς τοὺς φίλους του, ὅπως οἱ παρακάτω:

Μέσ' στὸ ποτήρι αὐτὸ ὅπου ζητάω νὰ πιῶ τὸ μαρτύριό μου,
ἀφήστε νὰ πέσουν μερικὰ ἰδιώματα οἴκου...

Παρ' ὅλ' αὐτὰ ὅμως, ὁ Μυσσέ θὰ μπορούσε νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ τὸν ἀλκοολισμό του, ἂν ἔπεφτε στὰ χέρια ἐνὸς καλοῦ γιαιτροῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξασκοῦσε κάποια ἐπιβολὴ ἐπάνω του. Ἐνας τετοῖος γιαιτρός θὰ τὸν ἔπειθε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Παρίσι καὶ νὰ πάῃ ν' ἀναπαυθῇ στὴν ἐξοχή. Ἐκεῖ, ὁ ἥλιος, ἡ γαλήνη καὶ μιὰ λουτροθεραπεία θὰ τὸν θεράπευαν χωρὶς ἄλλο ἀπὸ τὴ «διψομανία» του.

Μὰ κανένας ἀπὸ τοὺς γιαιτροὺς του δὲν θέλησε ν' ἀκολουθῇ τὸ θεραπευτικὸ αὐτὸ σύστημα κ' ἡ κατάστασις τοῦ ποιητοῦ ἐχειροτέρευε ἀπὸ μέρα σὲ μέρα. «Ὅλοι οἱ φίλοι του ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὴν κατάστασί του καὶ δὲν ἐδίσταζαν μάλιστα νὰ τοῦ δίνουν νὰ πίνῃ.

— Ἀγαπητέ μου ποιητά, τοῦ ἔλεγε μιὰ μέρα, ὁ Βιλλεμαίν, δὲν σὲ βλέπουμε καθόλου...

— Μὰ περνῶ τελευταίᾳ ὅλο τὸν καιρὸ μου πίνοντας, τοῦ ἀπάντησε ὁ Μυσσέ.

— ὦ! ὦραϊά! εἶπε τότε ὁ Βιλλεμαίν. Πᾶμε λοιπὸν νὰ σοῦ προσφέρω μερικὰ ποτήρια ἀφέντι.

Λίγες ἡμέρες μετὰ τὸν θάνατο τοῦ ποιητοῦ ὁ πιδὸ στενός του φίλος Γκιζαρντέ συνάντησε τὸν Ἀλέξανδρο Δουμά, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπε:

— Πρέπει νὰ ὁμολογήσετε ὅτι τὸν σκότωσε τὸ ἀλκοόλ.

— Συμφωνῶ, ἀπάντησε ὁ φίλος τοῦ Μυσσέ, μὰ αὐτὸ δὲν ἀποδεικνύει τίποτε ἐναντίον τοῦ ἀλκοόλ. Φανερώνει μόνο ὅτι ὁ ὀργανισμὸς τοῦ Μυσσέ δὲν τὸ σήκωνε...

Τί νὰ πῇ κανεὶς γιὰ ἓνα τέτοιο φίλο;

Ἄν, κατὰ τίς τελευταῖες ἡμέρες τῆς ζωῆς του, ὁ Μυσσέ κατάρθωσε νὰ ξεφύγῃ λίγῃ ἀπὸ τὸν θοῦρκο, καὶ νὰ γράφῃ τὴν «Ἐλπίδα στὸν Θεό» τὸ ὀφείλει αὐτὸ σὲ μιὰ φτωχὴ γυναῖκα, τὴν ἀδελφὴ Μαρκελίνα, ἡ ὁποία «περιποιήθηκε τὴν ψυχὴ του καὶ φρόντισε γιὰ τὴν ἀνάνηψί της».

Ἐθαψαν τὸν Μυσσέ μαζὺ μ' ἓνα μεταξοκέντητο κοντυλοφόρο, ποὺ τοῦ εἶχε χαρίσει ἡ Μαρκελίνα. Τὴν κηδεῖα του παρηκολούθησαν εἰκοσιοχτὼ μόνο φίλοι του.

ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΞΕΝΙΕΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 33)

νὰ συγκρατηθῇ. Καὶ ξαφνικὰ σ' ἓνα αἰσθηματικὸ κομμάτι ἡ Νταίζη ἔβγαλε ἓνα στεναγμὸ καὶ ἔπεσε πρὸς τὰ πίσω ἀναίσθητη στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Μάρτενερ. Καὶ ἐκεῖνος μετὰ τὸ ψυχρὸ ὕψος ἐνὸς «τζέντλεμαν» τὴν πῆρε στὰ χέρια του, τὴν μετέφερε ὡς τ' αὐτοκίνητό της καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ὀδηγήσῃ στὸ σπίτι της.

Μὰ ἡ Νταίζη ποὺ εἶχε τώρα συνέλθει δὲν τὸν ἄφησε πειὰ νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντὰ της:

— Κύριε, τοῦ ἐδήλωσε, μετὰ νὰ σὰς ἀγαπήσω μετὰ τὴν ἐπιμονὴ καὶ τὴν ἀγρία πολιορκία σας κ' ὕστερα, ὅταν βαρεθῇκατε αὐτὸ τὸ παιγνίδι πάψατε νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ μένα. Ἐ, ὄχι αὐτὸ εἶνε μιὰ μεγάλη προσβολή. Δὲν σπᾶνε ἔτσι τὴν καρδιά ἐνὸς κοριτσιοῦ γιὰ νὰ διασκεδάσουν. Μπορεῖτε νὰ φύγετε. Μὰ θὰ σὰς τύπη διαρκῶς ἡ συνείδησίς σας γι' αὐτὸ τὸ ἔγκλημα ποὺ κάνατε.

Κι' ὁ Τσάρλυ Μάρτενερ δὲν ἔφυγε. Σὰν τέλειος «τζέντλεμαν» παντρεύτηκε τὴ νέα γιὰ τὴν κατάκτησί της ὁποίας εἶχε χαλάσει τόσα χρήματα καὶ τόσα ζεύγη παπουτσιῶν!

Τὴν παντρεύτηκε, ὅταν δὲν τὴν ἀγαποῦσε πειὰ, μετὰ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ τὴν ἀγαποῦσε ἴσως στὸ μέλλον. Ἰσως...

ΜΠΟΜΠΥ ΝΤΑΪΜΟΝΤ

ΘΑ ΜΕ ΠΑΝΤΡΕΥΘΗΣ!

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 34)

φύγω ἀπὸ κοντὰ σου. Θὰ με παντρευθῇς μάλιστα, γιὰτὶ διαφορετικὰ θ' ἀποκαλύψω σ' ὅλον τὸν κόσμον τὸ τέχνασμά σου καὶ θὰ σὲ ρεζιλέψω.

Κι' ὁ Πῶλ Ρανφέρ, τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του, ἀναγκάσθηκε πράγματι νὰ κάνῃ γυναῖκα του αὐτὸ τὸ ὡμορφὸ μὰ κακὸ πλάσμα. Καὶ τώρα μετανοημένος σκέφτεται ἐκείνη τὴν εὐτυχισμένη ἐποχὴ ποὺ ἀγαποῦσε μόνον τίς ἄσχημες γυναῖκες, ἡ ὁποῖες τοῦ χάριζαν ὅλη τὴν τρυφερότητά τους χωρὶς νὰ ζητοῦν τίποτε ὡς ἀντάλλαγμα. Κ' εἶνε, μὰ τὴν ἀλήθεια πολὺ δυστυχισμένος.

ΑΝΤΡΕ ΤΥΓΚΕΛ

Τ' ΑΓΡΙΟΠΕΡΙΣΤΕΡΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 15)

Κατόπιν, κύριε; Αὐτὸ δὲν εἶνε καθόλου ἐνδιαφέρον. Ἄρχισα νὰ κερδίζω τὴ ζωὴ μου δουλεύοντας σὲ διάφορα ὑποστατικά... Μὰ δὲν ἐνοιῶθα πολὺ καλὰ τὸν ἑαυτὸ μου... Ὑπόφερα, γιὰτὶ ἤμουν μακριὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα μου... Μιὰ μέρα, μερικοὶ σύντροφοί μου ποὺ με κοροῖδευαν, γιὰτὶ ἤμουν θλιμμένος, με πῆγαν σὲ μιὰ ταβέρνα... Ἐκεῖ δὲν ἄργησα νὰ ζαλιστῶ... Κι' ὅταν τέλος μέθυσα, ἐνοιῶσα τὸν ἑαυτὸ μου εὐτυχισμένο. Μέσα ἀπὸ τοὺς ἀχνούς, με τοὺς ὁποῖους γέμιζε τὸ κρασί τὸ κεφάλι μου ξανάβλεπα τὴν πατρίδα μου, τὸ χωριὸ μου, τὸν πύργο... Ἐβλεπα πὼς ἡ δεσποινὶς Πικυλὶνα μοῦ ἔδινε τὰ ξανθὰ μαλλιά της νὰ τὰ φιλήσω... Ναι, ἤμουν εὐτυχισμένος. Μονάχα ποὺ ὅταν ἡ μέθη πέρασε, ξαναβρέθηκα μόνος στὸν κόσμον καὶ μακριὰ ἀπ' ὅλα... Καὶ τότε ἄρχισα νὰ ξαναπίνω... Ἐτσι ἔμαθα τὸ κρασί...

Ὁ Σεζαίρ σώπασε... Κύτταξε τὸν οὐρανὸ ποὺ ξεκαθάριζε πᾶνω ἀπ' τὰ κεφάλια μας...

— Ξαναγύρισα ἐδῶ, εἶπε τελειώνοντας, ὅταν ἔμαθα πὼς ἡ δεσποινὶς παντρεύτηκε κι' ὅτι εἶχε ἐγκατασταθῇ μετὰ τὸν σύζυγό της στὸ Παρίσι... Ἐτσι δὲν τὴν ξαναεῖδα, οὔτε θὰ τὴν ξαναῖδω ποτέ...

Μιὰ στιγμὴ, ἡ σιωπὴ βασιλεύσε ὁλόγυρά μας. Ἐπειτα ἓνα σφύριγμα ἀκούστηκε σὲ κάποια ἀπόστασι.

— Εἶνε ὁ ἀμαξᾶς ποὺ ἔρχεται νὰ μᾶς πάρῃ, εἶπε ὁ Σεζαίρ. Μποροῦμε νὰ φύγουμε... Δὲν θὰ κάνουμε τίποτε μ' αὐτὸν τὸν θορηά...

Καὶ φέρνοντας τὸ χέρι του στὸ στόμα του πρὸς τὴν διεύθυνσι τοῦ σφυρίγματος, φώναξε:

— Ἀ α α — ο ο — ο ο!...

ΜΑΡΣΕΛ ΠΡΕΒΟ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΝΤΙΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 9)

Ὁ Στάλιν ζῇ σὰν ἐντειχισμένος στὸ Κρεμλίνο, μέσα στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ μπῇ κανεὶς μόνο ἅμα προμηθευθῇ εἰδικὴ ἄδεια γιὰ τὴν ὁποία χρειάζονται ἀναρίθμητες διατυπώσεις. Ζῇ σ' ἓνα ἐσωτερικὸ κτίριο τοῦ ἀπέραντου αὐτοῦ παλατιοῦ, στὸ ὁποῖο μπορεῖ νὰ μπῇ κανεὶς μόνο ἅμα προμηθευθῇ μιὰ ἄλλη εἰδικὴ ἄδεια, γιὰ τὴν ὁποία χρειάζονται ἀκόμα πιδὸ πολλές διατυπώσεις, ζῇ τέλος σ' ἓνα διαμέρισμα τοῦ κτιρίου αὐτοῦ, στὸ ὁποῖο κανένας δὲν μπαίνει ποτέ. Ἡ συγκεντρώσεις, ἡ συνελεύσεις καὶ τὰ συνέδρια στὰ ὁποία συμμετέχει, γίνονται στὸ Κρεμλίνο τὸ ἴδιο κι' ἔτσι δὲν ὑποχρεώνεται νὰ θγαίνῃ ἔξω.

Τὴν ἡμέρα τῆς κηδεῖας τῆς γυναῖκας του, ἡ ὁποία αὐτοκτόνησε γιὰ λόγους ποὺ παρέμειναν μυστηριώδεις, ἀπαγορεύτηκε νὰ ἀνοιχθῇ ἔστω κι' ἓνα παράθυρο κατὰ μῆκος τῶν δρόμων ἀπὸ τοὺς ὁποῖους θὰ περνοῦσε ἡ πομπή. Κι' αὐτὸ γιὰτὶ θὰ παρακολουθοῦσε τὴν κηδεῖα κι' ὁ Στάλιν.

Λένε πὼς ὁ Στάλιν εἶνε σιωπηλός. Αὐτὸ δὲν εἶνε ἀκριβές. Οἱ... χιλιόμετρικοὶ λόγοι ποὺ ἐξεφώνησε ὡς τώρα γεμίζουν πολλοὺς μεγάλους τόμους καὶ εἶνε ἱκανὸς νὰ μιλήσῃ μετὰ τὴν ἴδια ἀγνοία τῶν πραγμάτων γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα.

Μπορεῖ νὰ μιλήσῃ ἐπὶ ὥρες ὁλόκληρες χωρὶς ὥστόσο νὰ εἶνε καθόλου ρήτωρ. Ποτέ δὲν λέει τίποτε τὸ πρωτότυπο, τὸ καινούργιο τὸ ζωντανό.

Τότε θὰ ρωτήσετε πὼς ἐπεβλήθη; Αὐτὸ εἶνε ζήτημα ποὺ θὰ ἀπασχολήσῃ στὸ μέλλον τὴν ἱστορίαν...

ΓΚΑΙΡΙΓΚ, Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΩΝ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 17)

τὸ φάνηκε πολὺ καλὰ κατὰ τὸν δεύτερο γάμον του μετὰ τὴν Ἐμμου Σούεμαν, ὁ ὁποῖος ἔγινε πέρυσι.

Ἐν πρώτοις ἀνέβαλε τὸν γάμον του, ὁ ὁποῖος εἶχε ὀρισθῇ γιὰ τίς 12 Ἀπριλίου, γιὰτὶ φοβήθηκε μήπως περάσῃ ἀπαρατήρητος, ἐπειδὴ τὴν ἴδια μέρα ἀκριβῶς θὰ γινόταν ἡ διάσκεψις τῆς Στρέζας. Τὸν ἀνέβαλε λοιπὸν κατὰ δυὸ ἡμέρες, γιὰ νὰ συγκεντρωθῇ ὅλη ἡ προσυχὴ τοῦ κόσμου σ' αὐτόν.

Τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου του, ὁ Γκαίρινγκ πῆρε ἓνα ἄεροπλάνο καὶ πετώντας πᾶνω ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς μνηστῆς του ἔρριξε σ' αὐτὸ λουλούδια. Μετὰ τὸν γάμον, στὸν ὁποῖο παρεστάθη ὡς μάρτυς ὁ ἴδιος ὁ Χίτλερ (ὁ ὁποῖος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν Γκαίρινγκ εἶνε πολὺ ἀπλὸς στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ του, παρετέθη ἓνα μεγαλοπρεπὲς συμπόσιο στὸ Κάιζερ - χόφ καὶ κατόπιν δέκα χιλιάδες στρατιῶτες κρατώντας ἀναμμένες λαμπάδες, συνώδευσαν τοὺς μελλονύμους ὡς τὸ σπίτι τους.

Ὅλες αὐτὲς ἡ ἀδυναμίες τοῦ δυνατοῦ αὐτοῦ ἀνθρώπου ποὺ φημίζεται ὡς τὸ δεξιὸ χέρι τοῦ Χίτλερ, ἔδωσαν ἀφορμὴ νὰ δημιουργηθοῦν εἰς θάρος του ἓνα σωρὸ χαριτωμένα ἀνέκδοτα, τὰ ποῖα κι' αὐτὸ ἀκόμα τὸ σοβαρώτατο ἀγγλικὸ πρακτορεῖο Ρῶυτερ θεώρησε ἄξια νὰ τὰ συμπεριλαμβάνῃ στὰ ἀνακοινωθέντα του. Μὰ τὰ ἀνέκδοτα αὐτὰ θὰ σὰς τὰ διηγηθοῦμε στὸ ἐρχόμενο φύλλο.